

Edebiyat Defteri

Hayat. -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
15 Eylül 2025 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Aşkın İdamı

İtiyorum karanlıkları ,
belirsizlikleri bir çuvala koyup denizin sonsuzluğuna bırakıyorum.
Varlığımı kanıtlamaya çalışırken ezilip , yok olduğum yerlerden gidiyorum.
Bir yanı hep açık kalan penceremi kilitliyorum .
Öyle sıkıca kilitliyorum ki
Girmesin içeriye soğuk rüzgarlar, üşütmesin ruhumu.
Savurmasın aklımdaki netlikleri.
Güldürmesin içimdeki kız çocuğunu
Ümidi aşılamasın yüreğimin derinliklerine.
silsin gözbebeklerimin içindeki varlığını
Almasın benliğimi elimden
Kurşuna dizens kendisine dair ne varsa
Ve desin ki
bir kadının gönlünde hiç olmaya mahkumum artık.
idam fermanımı yazıyor o kadın .
Öldürüyor içindeki sevgi kırıntılarını
Siliyor defterinden adımı .
Ateşe atıp küle çeviriyor bana dair anılarını.
Unutuyor mazideki acılarını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653260/askin-idami.html>

Aklımdaki ikilem

Yangınlar ülkesi yüreğim
İçinde ne varsa yakıp , yıkıyor , kavuruyor acımasız bir volkan misali...
Kaçıyorum kurtulmak istercesine , yalpalıyor ayaklarım.
Yine de durmak bilmeden yol alıyorum.
Uzarlarda bir ışıık görüyor gözlerim ,
Duruyorum.
Acıdan yanan gözlerimi güç- bela aralıyorum .
Karşımda duran sen misin ayırt edemiyorum.
Ellerini uzatıyorsun
Kurtarıyor musun ,
Yoksa çekip ellerimden
Tekrar ateşe mi atıyorsun bilmiyorum...
Alevlerin ortasında düşüncelerimi ikiye bölüyorsun ;
Hayal misin ?
Hakikat mı ?
Sezemiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653397/aklimdaki-ikilem.html>

Dikenli Yollar

Bu hayat
Elbet aratır bazı yoklukları...
Anısı olan sokaklardan geçerken,
sızlar gözlerinde canlandırdığın hatıralar...
Çareyi aramaktan kabuk bağlamış aklımı söküp atmak gelir içimden
Ruhumu sıkıştıran soru şu ki ;
Aklımı söküp atarsam kalbimle mi yürümem gerekecek bu dikenli yollarda
Kalbim , yorulmuş takatsizken nasıl yürüyeceğim dikenlerin arasında ?
Nasıl sökeceğim o dikenleri kalbimden
Ey aklımı çaresiz , kalbimi dikenler içinde bırakan ,
Söyle !
Nasıl yürüyeceğim bu dikenli yollarda ,
nasıl saracağım dikenlerin acımasızca kanattığı kalbimi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653399/dikenli-yollar.html>

Sarmaşık

Duvarlar vardı evinin dört bir yanında
Kenarları sarmaşık yapraklarla dolu.
Yapraklardaki tek bir dal olup seni izleyen ben olsaydım
Diner miydi içimdeki bu pervasız özlem.
Diner miydi uzakların gönlüme sürüklediği bu acı
Yatıştır mıydı içimdeki bu dinmek bilmez fırtına?
Söylesene
Kavuşur muydu gözlerim, yüzünün derinliklerine...?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653400/sarmasik.html>

Sokak Lambası

Yürürsün, yürürsün...

Ve ardından gelir sokakların sessiz ve kimsesiz çığlıkları.

Yüreğindeki sesleri bastırdıkça bir o kadar çoğalır o sesler.

Durduramazsın.

eski bir sokak lambası gözüne çarpar da adımlarını yavaşlatırsın...

Kim bilir kaç yıldır orada diye düşünür durursun,

kaç yıldır karanlık sokakların ışığı olmuş dersin kendi kendine.

Kaç gözyaşına şahitlik etmiş, kaç sevgiye ışık olmuş,

kaç kez affetmelere,

belki de nefretlere,

şahit olmuş bu sokak lambaları, benim yüreğimin feryadına da şahit olmuş mudur?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654422/sokak-lambasi.html>

Dünya

Dünya...

Her gelenin hızlıca geçip gideceği bir kapı.

Her mutluluğun yarım kaldığı , aynı zamanda her üzüntüyü de düğüm olarak boğazımızda bırakan dünya.

Yolculukların , arayışların , telaşların bitmediği bir dünya burası.

Ne koşanlar bitiyor , ne de koşanlara yetişmek isteyenler.

Yorulmadan, tükenmek istemeden aradıklarımız arkamızda dağ gibi birikir oldu.

Hiç bir zaman çekilemedik bir kuytu köşeye ,

Yalnız kalamadık.

Ne yöne kafamı çevirsem kalabalık bir insan ordusu üzerime geliyor gibi bir his beliriyor zihnimde ,bedenimde.

Dizlerimi kendime çekip oturamıyorum bile.

Öylece tavana bile bakamıyorum.

Aklımda yankılanan düşüncelerimi susturamıyorum.

Batmakta olan bu gemiden kendimi kurtaramıyorum.

Hakikatleri algılamayan akılların arasına karışıyorum , korkuyorum...

Aldanarak , göçüp gitmekten ürperiyorum...

Bu geçici dünyanın iyi yanlarını görmeden , bir çiçeğin istediği su olmadan , bir kedinin ihtiyacı olan şefkati ona

vermeden gitmek istemiyorum bu dipsiz ve acımasız diyardan.

Ve bütün gerçeklerin sahibi , tüm aradığım cevapların kendisinde saklı olduğunu bildiğim Rabbime sevgili bir kul olmadan ruhumu teslim etmek istemiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654769/dunya.html>

Veda

Gözlerindeki derinliğin bir anlamı var .
Sanki sadece benim gördüğüm ve benim anladığım.
derinden bakan gözlerinden alıyorum cesareti .
O Cesaret ki bazen delilik oluyor bana .
Durup dururken sevdiğimi haykıracak kadar cesaret geliyor.
Bu kadarı tehlikeli , bu kadarı zarar belki
Kaçmaya çalıştıkça seninle buluyorum kendimi
İmdat diyorum bazen imdat...
Beni bu kuyudan çekip çıkaracak birini arıyorum.
ileride bir ışık görene kadar bağıyorum.
İşte İleride bir mum ışığı belirliyor
Yaklaştıkça eriyorum .
Anlıyorum ki o yanan mum sensin .
Yaklaştıkça daha da güçsüz kalıyorum.
Yıllardır kaçmayı başarmış kalbimi yokluyorum.
Yıllardır köşe bucak kaçmış kalbimi...
Sen beni kurtarmaya gelmişken ben kendimi yakıyorum.
Sevdadan yanan kalbime gülüyorum
Sevda uğruna attığım kahkahaları ağlayarak sonlandırıyorum.
Hani gülüyordun ya şimdi ağla haline, ağla kalbine diyorum.
İçimdeki söylenmemiş sözlerle birlikte kül oluyorum.
Geriye veda edilmemiş bir sevda bırakıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654772/veda.html>

Yıllar sonra

Kalbimin içine akan hüznle geldim.
Gözyaşı olmadan ,
Sessizce ve usulca akar .
Aramızdaki yolları düşündüğüm Zaman çoğalır..
Çoğalır çoğalır..
Sesinle dağılır hüzn bulutları ,
Ve yine sesinle azalır kalbimdeki özlem.
Diner.. huzura kavuşur ruhum.

Yıllar sonra ilk defa gördüğüm yüzünü işledim kalbime.
O an... Kalbimin hızla atışını dinledim...
Sanki içinde atlılar koşturuyor...
Bir o yana bir bu yana.

Yanımda olduğun o an zamanı durdurmak istedim.
Akmasın tam da şu an dursun dedim .
Gözlerimi kapatıp " sen şu an ait olduğun yerdesin belki de dedim ."
Olmaz mı ?
Olamaz mı dedim...
Bu bir bilinmezdir...
Ama bildiğim şu ki ruhum ve kalbim seni çoktan sarıp sarmalamış...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654781/yillar-sonra.html>

Yangın

Gecenin durgun sularına karışıyor gözyaşlarım ,
Sen varsan herşey var , sen yoksan her şey yarım diye fısıldıyor kalbim
Bakışlarım gökyüzündeki yıldızlara takılıyor , senin gibi
İmkansız , uzak biliyorum
Gel desem asırların arkasına saklanıyor , git desem yüreğimin ateşine sığınıyorsun.
Yangıma bir odun daha veriyorsun .
Yaktıkça yakıyorsun
Avucumdaki özlemi
Küllerimi savurmadan yüreğimde geçmeyecek bir sızı bırakıyorsun.
Her seferinde o ateşi yeniden harlıyorsun.
Ve sen de çok iyi biliyorsun , bunun adı Özlem değil , bunun adı "YANGIN."

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654784/yangin.html>